

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3846

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
закрито заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разглежда дело номер **4627** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на Н. В. В. – жалбоподател по настоящото дело, с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. Изложени са съображения, че присъдените разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева за едно единствено съдебно заседание по делото са законово недължими като се позовава на разпоредбата на чл.78, ал.8 ГПК, чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ /ЗПП/ и Наредбата за заплащането на правната помощ, приета въз основа на последната разпоредба. Въз основа на посочените разпоредби стига до извод, че съдът може да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение само и единствено в размер, определен съобразно вида и количеството на действително извършената дейност и положен труд.

Ответникът по така направеното искане намира същото за неоснователно.

Съдът, като се запозна с изложеното в молбите и становищата на страните, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл.176а, ал.1 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В процесния случай производството по делото е приключило с постановяването на Решение № 36783/07.11.2025г., с което жалбата на Н. В. В. срещу Решение № РКС25-ЕВ01-16/08.04.2025г. на кмета на Район „К. село“-СО, оспорено в частта, с която информацията е предоставена на заявителя под форма, различна от посочената в заявлението за достъп до обществена информация, е отхвърлена като неоснователна. С оглед изхода на правния спор Н. В. В. е осъден да заплати на Столична община сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноси по производството за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер поради липсата на фактическа и правна сложност на спора. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Молбата за изменение на постановеното решение в частта за разноските е постъпила по

делото на 28.11.2025г. – в срока по чл.176а, ал.1 АПК.

Въз основа на горното съдът приема, че искането е допустимо – подадено от страна по делото и в преклузивния срок.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Правната уредба за разносните, присъждани в гражданското съдопроизводство – чл.78 ГПК, цитирана от жалбоподателя и молител в настоящото производство, би намерила приложение в съдебно-административното производство в случай, че процесуалният закон, по който то се развива не съдържа изрична уредба. Случаят обаче не е такъв. Съгласно чл.143, ал.1 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ.

Последната разпоредба в ал.1 предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Ал.2 и ал.3 касаят дейността на Националното бюро за правна помощ и нямат отношение към въпроса за разносните в съдебно-административното производство.

На основание чл.37, ал.1 ЗПП е приета Наредбата за заплащането на правната помощ, която в чл.24 предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. Настоящото дело не е с материален интерес, поради което и размерът на възнаграждението на юрисконсулта, осъществил процесуално представителство на административния орган, е определено по първата хипотеза, в минимален размер като липсва нормативно основание по посочените по-горе съображения, да бъде определен размер под минимално предвидения в наредбата. Изричната правна уредба по въпроса в АПК изключва прилагане на разпоредби от друг нормативен акт, поради което и доводите в тази насока не следва да бъдат обсъждани.

По изложените съображения и на основание чл.176а, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. В. В. за изменение на Решение № 36783/07.11.2025г., постановено по адм.д. № 4627/2025г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разносните.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.176а, ал.3, изр.2-ро АПК. Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: